

2025.11.09. P.u. 22. vasárnap, 5. hang

Ft. tropár, 5. hang

Az A-tyá-val és a Szentlélekkel egy kezdetnél-kü-li I - gét, ki a Szűz-től a mi
üdvözítésünk-re szü - le - tett, é-ne-ke-l-jük és i-mád-juk, ó hí - vek, mert ön-ként
ke-gyes-kedett a keresztre föl - e-mel-ke-d - ni, hol a ha-lált el-szen-ved - te,
és a hol-ta-kat az ő dicsőséges föltámadása által föl-tá-masz-tot - ta.

Dicsőség... 5. hang, tropár-dallam

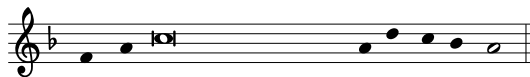
Di-cső-ség az A-tyának és Fiúnak és Szent-lé-lek - nek.

Ft. konták, 5. hang

Le - szál - lot - tál, Üd - vözítöm, a pok - lok - ra, s mint min - den - ha - tó, összetörvén
a po - kol ka - pu - it, a hol - ta - kat föl - támasztottad, és a halál fullánkját
meg-bé-ní-tot - tad; Á-dá-mot pe-dig az ősi átoktól fölmentetted, ó em-ber-sze-re - tő,
mi-ért-is mind-nyá-jan ki-ált-juk né - ked: Üd-vő-zíts min - ket, U - runk!

Most és... 6. hang, konták-dallam

Most és mindenkor és örökkön ö-rök-ké. A-men.

Istenszüldő, 6. hang

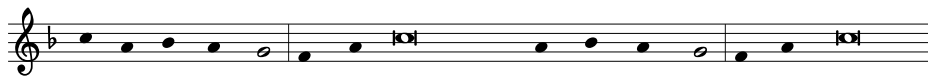
A ke-resztények megszegényülhetetlen párt-fo-gó-ja, a Te-remtő előtt a mi

változhatatlan köz-ben-já-rónk, Is-ten-szü-lő Szűz, ne vesd meg a mi bűnös

ajkainkról eredő i-mád-sá-gun-kat, de mint jóságos, előzz meg minket

se-git-sé-ged-del kik hoz-zád buzgón fo-hász-ko-dunk, fi-gyel-mezz a mi

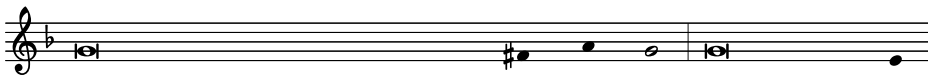

imádsá-gunk sza-vá-ra, és si-ess a te engesztelő párt-fo-gá-sod-dal,

kö-nyö-rögvén az Úr-hoz é-ret-tünk, mint a te hűséges tisz-te-lő-i-dért.

Prokimen, 5. hang

Te, Uram, őrizz és óvj meg ben-nün-ket e nemzedék-től

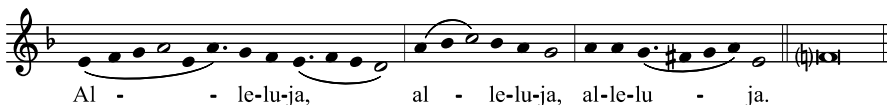

mind-ö-rök-ké, mind-ö-rök-ké, e nem-zedéktől mindö-rök-ké.

Vers: Ments meg engem, Uram, mert elfogyott a szent, alig van már igazság az emberek fiai között!

(11. zsoltár)

Ft. alleluja, 5. hang

Vers: Irgalmadat, Uram, örökké éneklek, nemzedékről nemzedékre hirdetem ajkaimmal igazságodat.

Vers: Mert azt mondtad: "Fölépül örökre az irgalom", a mennyekben lesz elkészítve igazságod.

(68. zsoltár)

Valóban méltó, 5. hang

Miatyánk, 5. hang, sztiúra

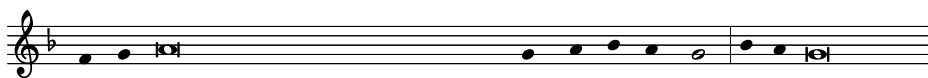
Mi A-tyánk, aki a meny-nyek-ben vagy, szen-tel-tes-sék meg a te ne-ved, jöj-jön el a te

or - szá-god, le-gyen meg a te a-ka-ra-tod, a-mint a mennyben, úgy a föl-dön is.

Min-den-napi kenyerünket add meg ne - künk ma és bo-cásd meg vét-ke-in-ke-t,

mi-kép-pen mi is megbocsátunk az elle-nünk vét-ke-zők-nek, és ne vígy minket

kí-sér - tés-be, de szaba-díts meg a go - nosz - tól.